

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ 359/21
28.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Драгане Миросављевић, председника већа, Јасне Беловић и Јелене Стојилковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ул.... бр...., чији је пуномоћник Дејан Алагић, адвокат из Београда, ул.Јеврејска бр.20, против тужених “Ringier Axel Springer” д.о.о., Београд, ул.Жоржа Клемансоа бр.19, Марка Стјепановића из Београда, ул.Жоржа Клемансоа бр.19 и Слађане Вукашиновић, чији је заједнички пуномоћник Ортачко адвокатско друштво “Стојковић” из Београда, ул.Његошева бр.28-а, ради утврђења и објављивања одговора, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 146/21 од 14.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 28.10.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 146/21 од 14.06.2021. године у ставу другом изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима садржано у ставу трећем изреке пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 146/21 од 14.06.2021. године тако што се тужени “Ringier Axel Springer” д.о.о., Београд, Марко Стјепановић и Слађана Вукашиновић **ОБАВЕЗУЈУ** да тужиоцу АА солидарно на име трошкова поступка исплате 120.000,00 динара, са законском затезном каматом од наступања извршности пресуде до исплате у року од 15 дана од пријема пресуде

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 146/21 од 14.06.2021. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужба повучена у делу у којем је тражено да суд утврди да је

објављивањем предметних информација повређена част и углед тужиоца. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да суд наложи туженом “Ringier Axel Springer” д.о.о.Београд објављивање одговора на чланак под претњом плаћања одређеног примереног износа тужиоцу за случај необјављивања. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име трошкова поступка солидарно исплате 76.700,00 динара.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужилац побијајући је, како из образложења жалбе произлази, у ставу другом и трећем изреке. Тражио је трошкове другостепеног поступка.

Тужени су одговорили на жалбу. Тражили су и определили трошкове другостепеног поступка.

Испитујући пресуду у ожалбеном делу, у смислу члана 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр.72/11 са каснијим изменама и допунама), Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба тужиоца неоснована у делу у коме пресуду побија у ставу другом изреке, а делимично основана у делу у коме побија решења о трошковима у ставу трећем изреке пресуде.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1,2,3,5,7 и 9 Закона о парничном поступку, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности, а неосновано се жалбом тужиоца указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 12 наведене законске одредбе јер је изрека пресуде разумљива, не противречи сама себи нити разлозима пресуде, пресуда садржи разлоге о битним чињеница који су јасни и непротивречни, о битним чињеницама не постоји противречност између онога што се у разлозима пресуде наводи о садржини исправа, записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа, записника и изведених доказа, те се правилност и законитост пресуде могу испитати.

У поступку пред првостепеним судом је утврђено да је у дневном листу “Блиц” чији је издавач тужени “Ringier Axel Springer” д.о.о.Београд, а тужени Марко Стјепановић главни и одговорни уредник, ... године објављен чланак са насловом на насловној страни: “... открио велику крађу”, те је на десетој страни објављен текст новинара, овде тужене Слађане Вукашиновић: “АА бивши ... цркве ... у ... проневерио је 80.000 евра црквеног новца”, “Разлог за контролу било је нагло смањење прихода у 2013. и 2014. години”, “Одмах је АА удаљен из парохије”, те је такође наведено да је сазнање “Блица” потврдио и ... На основу исказа тужиоца, тужених Марка Стјепановића и Слађане Вукашиновић, који су саслушани у својству парничних странака, те на основу писаних доказа, утврђено је да наведени текст није сачињен на основу изјаве ..., да информације које су објављене нису истините, те с обзиром да су у спорном тексту о тужиоцу изнете неистините информације које су лезионо способне, првостепени суд је закључио да је наведени текстом повређена част и углед тужиоца.

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 103/16 од 06.10.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезани су тужени да

тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете на име претрпљених душевних болова због повреде угледа и части солидарно исплате 70.000,00 динара са законском затезном каматом од 06.10.2020. године па до исплате, ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев у делу којим је тражено да се тужени обавезу да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете на име претрпљених душевних болова због повреде угледа и части исплате 1.930.000,00 динара као неоснован, ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тражено да суд утврди да је објављивањем предметних информација повређена част и углед тужиоца, ставом четвртим је одбијен тужбени захтев којим је тражено да суд наложи туженом објављивање одговора на чланак под претњом плаћања одређеног примереног износа тужиоцу за случај необјављивања и ставом петим су обавезани тужени да тужиоцу солидарно на име трошкова поступка исплате 76.700,00 динара. Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 29/21 од 10.02.2021. године потврђена је пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 103/16 од 06.10.2020. године у ставу другом изреке и одбијен је као неоснована жалба тужиоца у наведеном делу, а укинута је пресуда у ставу трећем, четвртном и петом изреке и предмет враћен истом суду на поновно суђење у наведеном делу.

У наставку доказног поступка, на рочишту за главну расправу дана 14.06.2021. године, пуномоћник тужиоца је повукао тужбу у делу који се односи на утврђење да је објављивањем предметних информација повређена част и углед тужиоца, а остао је код тужбеног захтева којим је тражио да се наложи туженом “Ringier Axel Springer” д.о.о.Београд објављивање одговора на чланак под претњом плаћања одређеног примереног износа тужиоцу за случај необјављивања у складу са чланом 101 и 83 Закона о јавном информисању и медијима. Пуномоћник тужених се сагласио са делимичним повлачењем тужбе, а у односу на преостали део тужбеног захтева истакао је приговор недостатака пасивне легитимације на страни туженог “Ringier Axel Springer” д.о.о.Београд, односно оспорио тужбени захтев у целоси.

На основу изнетог првостепени суд је, а имајући у виду да је тужилац повукао тужбу у делу који се односи на утврђење да му је повређена част и углед услед објављивања предметних информација те да су се тужени сагласили са повлачењем тужбе, на основу одредбе члана 202 став 2 ЗПП, донео одлуку као у ставу првом изреке.

Одлучујући о постављеном тужбеном захтеву којим је тражено да се наложи туженом “Ringier Axel Springer” д.о.о.Београд као издавачу гласила да објави одговор на чланак под претњом плаћања одређеног примереног новчаног износа тужиоцу за случај необјављивања, првостепени суд сматра да и поред чињеница да је тужба у предметном делу неуредна јер није наведена садржина одговора који би требало да се објави, нити је прецизиран новчани износ који би тужени требало да плати у случају необјављивања одговора, тужбени захтев је неоснован у односу на туженог “Ringier Axel Springer” д.о.о.Београд због недостатка пасивне легитимације имајући у виду да је одредбом члана 83 Закона о јавном информисању и медијима прописано да лице на које се односи информација, која може да повреди његово право и интерес, може од одговорног уредника захтевати да, без накнаде, објави одговор у коме оно тврди да је информација неистинита, непотпуна или нетачно пренета (став 1); ако одговорни уредник не објави одговор, а за то не постоји неки од разлога за необјављивање одређен овим законом, као и ако одговор објави на непрописан начин, ималац права на

одговор може против одговорног уредника поднети тужбу за објављивање одговора (став 2). Како се тужбеним захтевом тражи да се обавезе тужени “Ringier Axel Springer” д.о.о.Београд, као издавач гласила у коме су објављене неистините информације о тужиоцу, да објави одговор на чланак под претњом плаћања одређеног примереног износа, а издавач гласила не може бити обавезан сходно цитираној законској одредби на објављивање одговора, већ само одговорни уредник, то је првостепени суд одбио тужбени захтев и донео одлуку као у ставу другом изреке.

Код наведеног, правилно је првостепени суд, а супротно наводима жалбе тужиоца, одлучио као у ставу другом изреке. Имајући у виду цитирану одредбу члана 83 Закона о јавном информисању и медијима обавезано лице у погледу захтева за објављивање одговора може бити само одговорни уредник, а не и издавач. Како је тужилац захтев за објављивање одговора поставио у односу на издавача “Ringier Axel Springer” д.о.о.Београд, то је правилно његов захтев одбијен као неоснован због недостатка пасивне легитимације на страни овог туженог.

Имајући у виду наведено одлучено је као у ставу првом изреке на основу одредбе члана 390 ЗПП.

Решење о трошковима парничног поступка из става трећег изреке побијане пресуде преиначено је с обзиром да тужиоцу према успеху у спору, а на основу члана 153, 154 и 163 ЗПП припадају трошкови парничног поступка и то: за састав тужбе и једног образложеног поднеска од 21.09.2017. године износ од по 9.000,00 динара (18.00,00 динара), за приступ и заступање на шест одржаних рочишта износ од по 10.500,00 динара (63.000,00 динара), за приступ на пет неодржаних рочишта износ од по 6.000,00 динара (30.000,00 динара), као и износ од по 4.700,00 динара на име таксе на тужбу и првостепену одлуку, а све према важећој Адвокатској тарифи и Таксеној тарифи. Тужиоцу није признато право на накнаду трошкова за састав образложеног поднеска од 04.05.2016. године будући да је овим поднеском тужилац поступао по налогу суда за уређење тужбе, те је овим поднеском извршио уређење по налогу суда са рочишта од 25.04.2016. године, а такође му не припада право на накнаду трошкова за састав поднеска од 25.04.2016. године будући да је уз исти поднесак тужилац доставио примерак тужбе опет по налогу суда од 18.05.2016. године који је пуномоћник тужиоца примио 23.05.2016. године. Тужилац је тражио накнаду за приступ и заступање на девет одржаних рочишта, међутим, увидом у списе предмета утврђено је да је у овом поступку одржано укупно шест рочишта (25.04.2016., 29.11.2016., 26.04.2017., 09.07.2020., 06.10.2020. и 14.06.2021. године). Код наведеног, укупни трошкови на чију накнаду тужилац има право износе 120.400,00 динара. У складу са одредбом члана 277 у вези члана 324 ЗОО и члана 345 став 1 ЗПП, на досуђени износ трошкова поступка тужиоцу припада право на законску затезну камату почев од наступања извршности побијане пресуде.

Имајући у виду наведено одлучено је као у ставу другом изреке на основу члана 401 тачка 3 ЗПП.

Имајући у виду незнатни успех тужиоца у поступку по жалби исти нема право на накнаду трошкова другостепеног поступка, док састав одговора на жалбу не

представља нужан издатак из ког разлога ни туженима није признато право на накнаду трошкова за састав одговора на жалбу, о чему је одлучено је као у ставу трећем изреке ове пресуде на основу одредбе члана 153 и 154 у вези са чланом 165 ЗПП.

Председник већа-судија
Драгана Миросављевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић